

عنوان مقاله:

طراحی پارامتریک، بر پایه اصول سنت

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی نقش تکنولوژی و فناوری های پایدار در مهندسی عمران و معماری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

الیاس جهان بخشی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، گروه معماری، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران،

حمید یزدانی - دکتری تخصصی (PHD) معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

خلاصه مقاله:

با نگاهی به معماری روز دنیا و مشاهده فرم های پیچیده و نامتعارف ساختمان هایی مانند خانه اپرای سیدنی، نخستین پرسشی که به ذهن بیننده متبادر می شود این است که ساخت، طراحی و اجرای چنین پروژه هایی چگونه تحقق می یابد؟ از سوی دیگر، واقعیت بخشیدن به سطوح و منحنی های آزاد ذهن طراح، به کمک چه ابزارهایی امکان پذیر است؟ ابزارهای رایانه ای در چه بخش هایی از طراحی و تولید این بناها نقش دارند؟ و سوالاتی از این قبیل. به منظور افزایش توانایی معمار در طراحی و تولید صنعتی و امکان تجسم ابعاد و فرم های نامتعارف معماری، باید ابزاری مناسب برای خلق فضا و معماری در اختیار او قرار گیرد که امروزه این ابزار با استفاده از فناوری و امکانات پیچیده برنامه نویسی در رایانه تحت عنوان معماری دیجیتال فراهم شده است. معماری دیجیتال جنبشی در عرصه معماری است تا با ارتباط معماری و علوم دیجیتال زمینه برای خلق و نوآوری بیشتر فراهم گردد و معمار در فضای دیجیتال از قید و بندهای طراحی فضای معماری با روش های رایج گذشته و کندی کار با ابزارهای ترسیمی قبلی در عصر کنونی، رها گشته و جزئیات تصور شده یک طرح را پیشاپیش به تصویر می کشد. امروزه، ابزارهای رایانه ای و دیجیتال، سهم عمده ای در معماری فرم های آزاد و پیچیده بر عهده دارند. دنیای تجزیه و تحلیل دیجیتال تقریباً از دهه 1691 در زمان احداث پروژه هایی مانند خانه اپرای سیدنی وارد عرصه معماری شده و به تدریج و با ورود بیشتر امکانات و فناوری ها به این عرصه، طراحی معماری نیز دستخوش تغییراتی شده و فرم ها به سمت اجمامی که تقریباً هیچ محدودیتی در ساخت آن ها وجود ندارد، پیش رفتند

کلمات کلیدی:

رباتیک، دیجیتال، رایانه، اپرای سیدنی،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/472270>

